

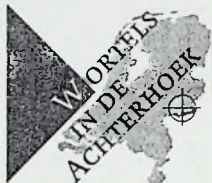
Ook uit Twente bereiken ons tegenwoordig vragen en tips. Zo vraagt mevrouw Sentker uit Beckum in de gemeente Hengelo (Ov.) zich af of er bij lezers iets meer bekend is over „Jan oet Didam“. Dit was een marskramer, die voor de Tweede Wereldoorlog met het kistje rondtrok langs de huizen en boerderijen in de buurt van Beckum. Daaruit verkocht hij allerlei kleine huishoudelijke benodigdheden: garens, band, spelden, etc.

De oude boerin Morsink van de hoeve Wolfkate in Beckum herinnert zich „Jantje oet Didam“ nog goed. „Jaja, hij was vrijgezel, sliep hier vaak in de schuur, opoe kookte eten voor hem. Je had in die dagen veel van die rondzwervende marskramers“.

Mevrouw Sentker weet zich nog te herinneren dat Jan Tinneveld, zoals hij eigenlijk heette, zo'n vijftig jaar was en er ondanks zijn zwervend bestaan netjes uitzag. Hij praatte veel over zijn oudershuis, zei altijd dat zijn vader onderwijzer was en zijn moeder „verbrand“. Wat hij met die opmerking bedoelde is niet duidelijk. Mevrouw Sentker meent dat hij ook in de oorlog nog actief was.

Sellers Dagblad 8-4-1995 2730

Op zoek naar Jantje oet Didam

Rubriek over boerderij- en familiënamen door Henk Harmsen
suggesties en aanvullingen 05437 72603

Volgens de genealoog John Thoben uit 's-Heerenberg is Jan Tinneveld geboren op 24 augustus 1878 in Didam en overleden in het ziekenhuis in Doetinchem op 23 juni 1957. Hij stond te boek als „zwervend koopman“ en is in Didam begraven. Hij was een oom van de Didamse auteur, wethouder en onderwijzer Nol Tinneveld (1907-

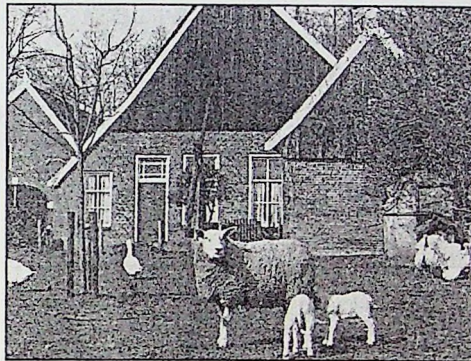
1977). Ook diens vader Theodorus (1876-1949) was koopman. Het gezin telde dertien broers en zusters. De Tinnevelds komen van oorsprong van de Tinnefeldhof in Mehr, gemeente Haffen, Duitsland. Johann Tinnefeld (1733-1817) zijn zoon Theodor (1787-1863) trok naar Didam en trouwde er Joanna Diedenhoven. Hij was boterkoper en dagloner. Zijn zoon Arnoldus (1850-1944) was de vader van „Jan oet Didam“.

Tot zover de genealogie. Maar wie kent er nog verhalen over Jan Tinneveld of wie heeft toevallig een foto van hem?

Van Eerden

Deze rubriek blijkt in genealogische kringen nauwlettend te worden gevolgd. Vaak komen er reacties op afleveringen tot ver buiten de streek.

Zo reageerde Ben Prins uit Haarleem (zijn vrouw heet van Eerden) op de aflevering van vorige week

◆ De boerderij Wolfkate in het Twentse Beckum. Hier overnachtte „Jan oet Didam“ vaak. (Foto Tubantia)

over de oude Winterswijkse landadel Van Eerden met de mededeling dat hij liefst 1500 Van Eer-

dens op papier heeft. Hij heeft inmiddels contact met Dineke van Eerden in Bredevoort.

Ook reageerde Win: Blumers in Ruurlo, die weet te melden dat de logementhouder Karl Gustaaf Avenarius, die logement de Roskam in Aalten overnam, dezelfde is als de Ruurlose Avenarius.

Ongeveer op de plek van het oude Rigtershuis in Ruurlo werd in 1837 het logement „het Wapen van Ruurlo“ gebouwd, waar ene Horstman logementhouder was. Hij overleed in 1869, een jaar later werd het pand afgebroken. De Zwitserse architect Nicolaas Hartman ontwierp voor Van Heeckeren van Kell van kasteel Ruurlo het nieuwe Wapen van Ruurlo. Het werd in 1878 gebouwd. Op oude foto's zien we boven de deur het wapen met de springende hazewind, het heraldische teken van oude jachtrechten.

Eerste pachter was Jan van Bindsbergen, tot zijn dood in 1880. Carl Gustaaf Avenarius nam het roer over, in 1931 diens dochter, getrouwd met Jan Meilink, tot 1957. Zij noemde het hotel „Avenarius“. Vervolgens waren nog Beijer en Van de Berg hotelhouders, nu is het een restaurant. Een nieuw wooncomplex ermaat heet sinds kort „t Avenaer“.